

Éjszakai mulatság. Pest nem tud aludni, Pest nyugtalan, éjszaka pedig sokszor ijesztenően idegen. A város némely részein mintha óriási furcsa népgyűlések folyának le, főképp az olyan forgalmas pontokon, minth a Rákóczi-ut és a Nagykörút sarkán, a tömeg sehogy se tud elszéledni záróra után s még egy óra tájban is öt-hat különböző csoport tarkállik az aszfalton. Osaknem minden éjjel történik valami affér az éjszakai vándorgyűlések alkalmával, tegnap pedig az egyik incidens nagy botránnyá dagadt, amelyről valósággal fantasztikus hírek is keltek származva. A Rákóczi-uton az történt, hogy egy rendőr be akart kísérni egy jól öltözött fiatalembert, akinek sokan pártjára keltek és az egyre növekvő tömeg magatartása nemsokára fenyegető lett. A rendőr azonban nem tágitott. Mindenfelől újabb csoportok érkeztek a fiatalember kiabálására. Kétségbeesetten jajgatva:

— Elég ideig voltam a fronton, engem ne merjen bántani, tizenkét seb van a testemen és mint elmebejóst bocsátottak el.

Aki ennnyire megszenvedett a hazáért, azt keresze igazságtalannal üldözöttnek látta a tömeg és hasztalannal mondogatta egy fiatal ur, akiről utóbb kiderült, hogy detektív:

— Részeges fráter ez, aki le akarja szurni a rendőrt. Ismerik ezen a vidéken a jó firmát!

De nyomban letorkolták, kivált mintán a bajba került fiatalember egyik barátja öblös hangon hirdette:

— Defi (detektív) ez, vigyázat, azért fogja pártját a rendőrnek. Az őrszobán véresre akarják verni a szegény őrült rokkantat!

A tömeg felzúdult és egyre jobban szidni kezdte a rendőrt. Ez betért a Kertész-utcába, maga előtt tolván foglyát és úgy taszigalta egészen a Dob-utcaig. Az izgalom nőttön-nőtt, betörésről, merényletről és gyilkosságról egyaránt beszélt a tájékozatlan tömeg. Katonák és civilek összeveszték egymással s olyan ivóltás támadt, hogy mindenütt felriadtak a lakók, kinyitották az ablakokat. Végre segítséget kapott a rendőr s a fiatalembert, aki ordítva rugkapált, hirtelen beledobták egy konflisba s a köruton át a hársfa-utcai kapitánysághoz vitték. A tömeg utána rohant, egy leányt közben letiportak, ez sívalkodni kezdett:

— Jaj, megölnek!

A köruton is fölriadt a házak népe és minden feléjédten kérdezték, hogy mi történt.

— Kitért a forradalom! — kiabálták, míg a tömeg lihegve, átkozódva rohant a konflis nyomába. A kapitányság háza előtt hirtelen előugrott néhány rendőrségi ember a homályból és valami egészen csodás biztonsággal egy pillanatsalatt kirántották a tömegből a „főizgatókat”. Mire felcsudtak az emberek, már el is tűntek velük a kapu mélyében. A Rákóczi-utai rendőr, akiről szinte patakzott a víz, mélyet sóhajtott odabenn, mint aki nagyon megkönnyebült, míg társai villámgyorsan szétozlatták az egész tömeget. Elfogtak embereket, alapjában véve minden komolyabb ok nélkül, fölverték egy egész város rész nyugalmát, megverték egy csomó embert és végül két zsebtolvajlás is kiderült. Így mulat a pesti nép éjszaka.

(T. K.)

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

308

Szerző: J. K.

Cím: Éjszakai mulatság

Hely

Idő

"1918"

Forrás:

Pesti napló

Személy

Bp.

1918 VIII/7.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1916.